

poslední v tomto případě přípustné instance správní, není tedy výrok vojenské pensijní likvidatury v Praze v tomto směru podle § 5 zákona o ss konečným (Boh. A 5437/26).

Za tohoto stavu věci není nss k rozhodování o stížnosti příslušným a bylo tudíž stížnost pro její nepřipustnost odmítnouti.

Č. 12.898.

Domovské právo: * Osvědčovací moc domovského listu se vztahuje jen na dobu, která počíná dnem, kdy byl domovský list vydán.

(Nález z 15. května 1937 č. 12.570/37).

Věc: Obec Bezemín proti rozh. zem. úřadu v Praze ze 17. května 1934 o domovské příslušnosti Františka P.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Výměrem okr. správy politické v Plané z 26. listopadu 1927 bylo rozhodnuto na základě §§ 40 a 33 zákona z 3. prosince 1863 č. 105 ř. z., že František P., nar. roku 1881, a jeho syn František, nar. roku 1905, přísluší domovským právem do obce České Domaslavě a že v domovském právu sleduje Františka P. star. též jeho manželka a nezl. dcera Adelaida Marie.

Nař. rozhodnutím zrušil žal. úřad k odvolání obce České Domaslavě uvedený výměr I. stolice a rozhodl, že František P. starší a mladší přísluší domovským právem do obce Bezemína.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí obcí Bezemínem uvážil nss:

Mezi stranami je nesporno, že Josef P., otec Františka P., narozeného roku 1881, příslušel domovským právem do Bezemína a že obcí Českou Domaslaví byl mu vydán domovský list z 31. prosince 1910 č. 7. Spor jest o to, zda Josef P. byl již v roce 1902 na žádost obce Bezemína přijat do domovského svazku obce České Domaslavě a následoval-li ho v této domovské příslušnosti jeho syn František, který byl v této době ještě nezletilý. Žal. úřad odpověděl na tuto otázku záporně, vysloviv v nař. rozhodnutí, že rozsáhlým šetřením provedeným v této věci nemohlo být prokázáno, že Josef P. byl do domovského svazku obce České Domaslavě skutečně přijat, nebyly o tom nalezeny naprosto žádné záznamy a nepotvrdil to ani jediný dosud žijící člen tehdejšího obecního výboru v České Domaslavi Josef F., který naopak tvrdí, že Josefu P. domovské právo přiznáno nebylo. Z domovského listu vydaného 31. prosince 1910 Josefu P. obcí Českou Domaslaví nemůže být po názoru žal. úřadu usuzováno na domovské právo syna Františka, který byl v době vydání tohoto domovského listu již zletilý. Stížnost naproti tomu namítá, že zmíněný domovský list potvrzuje, že Josef P. musil nabytí domovského práva v České Domaslavi již před 31. prosincem 1910. Podle názoru stížnosti musilo se tak státi již v roce 1902, neboť tohoto roku se přestěhoval z České Domaslavě, kde bydlil od roku 1891, do Vrbic, odkud

se do České Domaslavě již nevrátil, takže — byl-li mu v roce 1910 touto obcí vydán domovský list — musil nabýti domovského práva v České Domaslavě již v roce 1902, kdy tam bydlil. Stěžující si obec tvrdí, že v roce 1902 uplatnila u obce České Domaslavě nárok na přijetí Josefa P. do jejího domovského svazku a že tato obec nárok uznala. I když o tom není listinného důkazu, je po názoru stížnosti vydání domovského listu z 31. prosince 1910 důkazem nejen o tom, že Josef P. skutečně měl domovské právo v České Domaslavě, ale nepřímo i o tom, že mu domovské právo bylo jmenovanou obcí propůjčeno na základě žádosti obce Bezemína, podané v roce 1902, neboť — jak bylo již uvedeno — nebylo pro pozdější propůjčení domovského práva v tomto roce žádného podnětu. Pokud není obcí Českou Domaslaví podán důkaz o tom, že přijala Josefa P. do domovského svazku teprve v době od roku 1905, kdy František P. nabyt zletilosti, do 31. prosince 1910, kdy Josefu P. byl vydán zmíněný domovský list, musí se po názoru stížnosti míti se zřetelem na ustanovení § 32 dom. zákona zato, že Josefu P. bylo propůjčeno domovské právo v roce 1902 na základě žádosti podané obcí dnes si stěžující. Nss nemohl uznati stanovisko stížnosti za správné.

Podle § 32 dom. zákona z 3. prosince 1863 č. 105 ř. z. domovský list je listinou, která potvrzuje, že osobě, které byla vydána, náleží v obci domovské právo. Podle tohoto ustanovení zákonného se listem domovským právo domovské nezakládá, nýbrž se jím pouze osvědčuje domovské právo nabyté způsobem zákonně přípustným (srov. Boh. A 6847/27). Tato osvědčovací moc domovského listu se vztahuje však jen na dobu, která počíná dnem, kdy domovský list byl vydán, nevztahuje se na dobu před vydáním domovského listu, neboť — jak je zřejmo z formuláře domovského listu připojeného k citovanému domovskému zákonu — musí býti domovský list datován a obec jím potvrzuje, že osoba, jíž domovský list vydává, je v udaný den jejím příslušníkem. Ostatně to plyne i z § 35 cit. domovského zákona, podle něhož domovský list je neplatný, prokáže-li obec, že osoba, jež má domovský list, měla v době, kdy jí domovský list vydala, domovské právo v některé obci jiné.

Obcí Českou Domaslaví byl Josefu P. vydán domovský list z 31. prosince 1910. Osvědčuje tedy tento domovský list, že Josef P. byl příslušníkem obce České Domaslavě 31. prosince 1910, nelze jím však se zřetelem na to, co bylo pověděno výše, nic dokázati pro dobu tomuto datu předcházející; vyslovil proto žal. úřad zcela v souhlasu se zákonem, že z tohoto domovského listu nemůže býti usuzováno na domovské právo syna Josefa P. Františka, který v roce 1910, kdy domovský list byl jeho otci vydán, byl již zletilý. Spatřuje-li stížnost ve zmíněném domovském listu důkaz o tom, že Josef P. měl domovské právo v České Domaslavě již v době 31. prosinci 1910 předcházející, nemá tento její názor oporu v zákoně.

Tím, co bylo řečeno, zhroutila se vlastně stížnost celá, neboť je zbudována na předpokladu, že Josef P. měl domovské právo v České Domaslavě již před 31. prosincem 1910, tento předpoklad je však, jak bylo uvedeno, nesprávný.